

రైలు కదిలింది.

అప్పటి వరకు దగ్గదా కొట్టుకుంటూ వున్న శశిరేఖ గుండ్ల కొంత సద్దుమణి గింది.

ఆమె మళ్ళీ ఆస్థితిలోకి జారుకోక ముందే కృష్ణ మాటల్లోకి దింపాడు.

కృష్ణ మాటలు మొదలై డే వాటికి అంత మంటూవుండదు. ఏ ఏ ఏ యాన్ని తను కున్నా దానిమీద అసర్థంగా, ఎన్ని గంటలైనా మాట్లాడగలడు.

అతని మాటల్లోకి తాని విషయమంటూ వుండదు.

కృష్ణ మాట్లాడుతూవుంటే శశిరేఖ మంత్రముగ్ధలా వుంటూ వుంటుంది.

కానీ ఈ రోజు శశిరేఖ అతని మాటల్ని మత్తుగా వినడంలేదు. ఆమె పెదవులపై మధ్య మధ్య అలవోకగా కనీ కన్పించని మె తని దరహా సమూ లేదు.

ఆమె అన్యమనస్కంగా, అలజడిగా, ఆందోళనగా వుంది. దేన్నో తిరిగి తిరిగి ఆలోచిస్తూ వుంది.

ఆమె ఆలోచనల్ని చెదరగొట్టూ కృష్ణ మరింత ఉత్సాహంగా, ఉల్లాసంగా కబార్లు చెప్తూ వున్నాడు.

అతను చెప్పేది వంటూ వున్నట్టుగా అప్పుడప్పుడు తల క్రిందకూ, పైకి కదిలిస్తూ వుంది.

అతను మాట్లాడేదేమిటో ఆమె కు విన్పించడంలేదు. మనస్సు మనస్సు లో లేదు. అంతా గంధరగోళంగా, భయంగా వుంది. అంచులేని ఆలోచనలతో తలలో నుంచి ఆవిర్భవించూ వున్నట్టుగా వుంది.

ఇంతలో ఓ స్టేషన్ రావడం, రైలు ఆగడం జరిగింది.

స్టాట్ ఫారం మీద జనం అటూ యిటూ హడావిడిగా వరుగెత్తుతున్నారు. అరవే నంవత్సరాల ముసలమ్మ యిద్దరు పిల్లలతో కంపార్టుమెంటులోకి ప్రవేశించింది.

శశిరేఖ ప్రక్కన ఖాళీగా వుండడం చేత ఆమె ప్రక్కనే వచ్చి కూర్చుంది.

ఇద్దరు పిల్ల లా ముసలమ్మ ను ఆనుకొని నిలబడ్డారు.

పిల్ల లిద్దరినీ ఆప్యాయంగా ప్రక్కన చేర్చుకొని ప్రేమగా వాళ్ళ తలలు నిమిరింది.

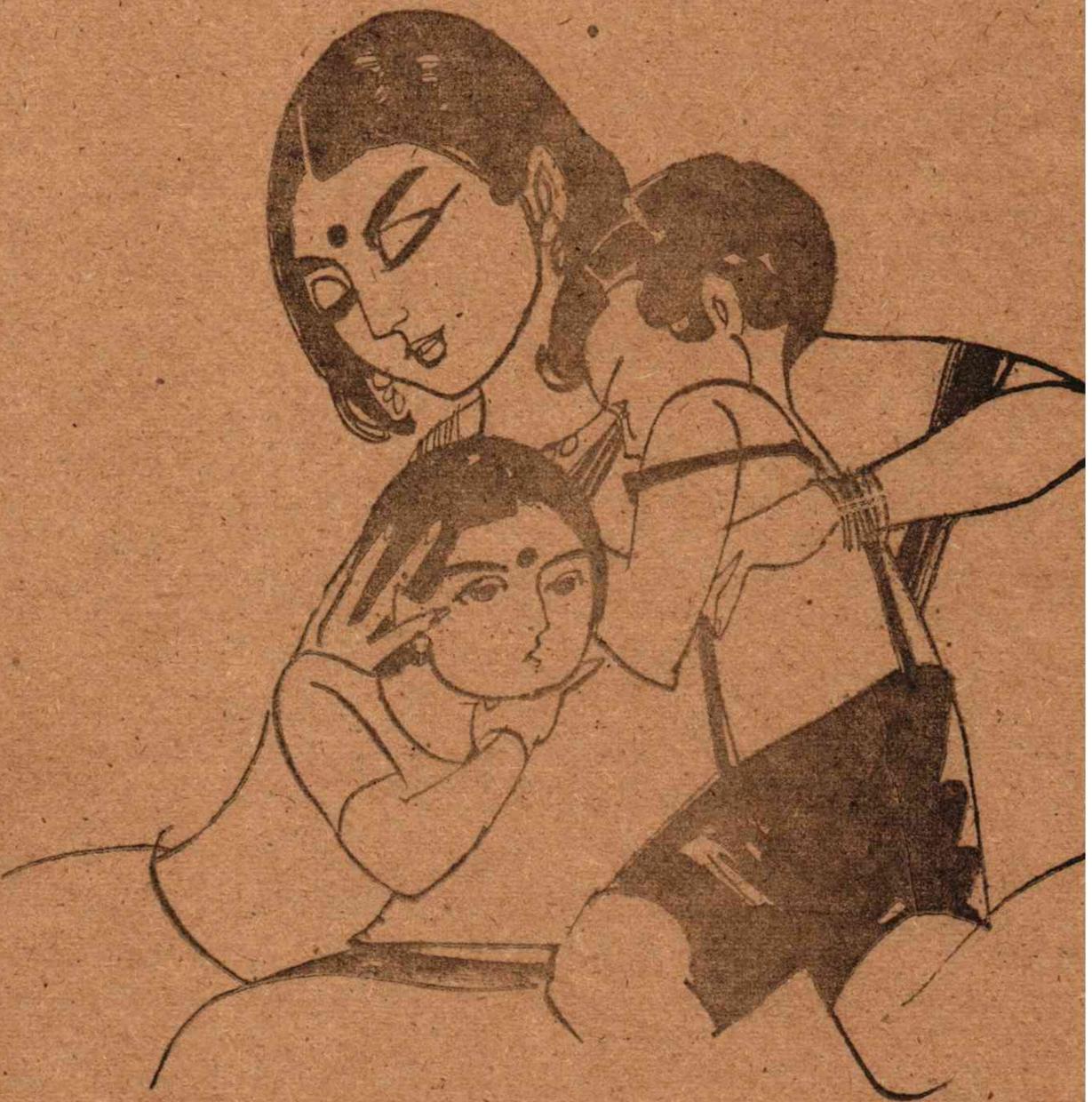
పిల్ల వాడికి ఆరేళ్లు. సావకు నాలుగేళ్లు వుంటాయి. పిల్ల లిద్దరూ ము త్యా ల్లా వున్నారు.

రైలు కదలగానే యిద్దరూ కిటికీ దగర చేరి తను చూపు అందినంత వరకు దృష్టిని సారించి "నానమ్మా అదేంటి? ఇదేంటి?" అనే ప్రశ్నల వర్షాన్ని కురిపిస్తూ వున్నారు.

మనసు చలించి వివరతమైన సర్లయానికి వచ్చినా ఏ అరక్షణంలోనో జ్ఞానోదయం కలిగి మబ్బులు తొలగి స్వసుఖానికి పుల్ స్టాపు పెట్టి బిడ్డల భవిష్యత్ గురించి ఆలోచించిన ఒక ఇల్లాలి ఇతివృత్తం

తెరవలేగింది

యం. సుబ్బారావు

ముసలమ్మ ఎంతో ఓపికగా పిల్లలడిగిని అన్ని ప్రశ్నలకూ తనకు తెలిసిన మేరకు సమాధానం చెప్తూనే వుంది.

శశిరేఖ దృష్టి పిల్లలపై పడింది.

ఆమె అనుకోకుండానే "కూతురు పిల్లలా" అంది.

"కొడుకు పిల్లలు" అంది ముసలమ్మ.

"మీ దగర టాగా చనువులా వుంది.

తల్లిని వదిలి దాగానే వున్నారు" అంది.

"తల్లి లేదమ్మా. చనిపోయింది" అంది

ముసలమ్మ ఊధగా. "అయ్యో. ఎలా చనిపోయింది?" "బుద్ధిలేక చనిపోయిందమ్మా"

* * "చదువులేందా? టాడు. బి. ఏ. చదివింది. ఏం లాభం? దాని చదువు ఈ పిల్లల గురించి కొంచెం కూడా ఆలోచించ లేదు" అంది.

శశిరేఖ మాట్లాడడంనికే నాహాసంత లేదు.

పదే? స్టాంపులు కావాలా?

Foreign countries కి చెందిన 100 అందమైన (All large beautiful) Stamps కావాలంటే Rs 17/-, 50 large అయితే Rs 9/-, 20 large అయితే Rs 4/- వంపంది. 100 Allworld (చిన్నవి) కావాలంటే Rs 4- కావలసినవారు దయ్యి M O ద్వారా వంపంది.

Pricelist ఉచితం.

K. T. B. SAPROO, 54I-B
Ramachandrapurem (P.O)
Hyderabad-500 032.

జ్యోతి వజ్రస్థంభం రిజి. నెం. 2/77-78

వొటి నెం. 3 చిరల లాటరీ ఫలితం

1. జి సా మూల్యం, వాగం కర్నూలు,
2. పి. కమలా, నగరం, 3. యమ్. సీతా లత. వరంగల్.
4. యస్. గోకులరెడ్డి కడప
5. టి. చలవతిరావు, బిహార్.

* * *

కేవలం రూ. 5 తో రెండు నెలల లాటరీ రు. 10,000 వాదానుకుంటే, వివరాలకు పాఠాలను పంపినే 11-11-77 నటికి 5 రు.లు ఈ క్రింది అడ్రసుకు M. O. చేయండి.

M/s Jyothi & Co:
15/17, Guru Nanak Road,
Durgapur-713204, (W. B.)

వార్తలకు, వ్యాఖ్యలకు

“ఆంధ్ర జ్యోతి”

దిన వార్తాకనే చదవండి.

ఎందుకు గుంభనంగా ఆ చెడురోజులలో బాధపడతారు?

శ్రీమతి పి. దేవి యొక్క కమారి (బాబెట్లు) గూర్చి మీ స్నేహితులను, బంధువులను అడగండి. సున్నితమైన, బాని చెయిని ఈ ఆయుర్వేదిక్ మందు శ్రీలవ 40 సం॥ల పైగా వాడబడుతున్నది. ఇప్పుడు ప్రతి మందులపాపులో ను లభిస్తుంది. Mild రు. 7/- Forte రు. 10/- తయారీదారులు :

SOLAR TUG Co (AJ)
9/3, C. E. Lane, CALCUTTA-40

అయినా మనలమే మళ్ళీ మొదలెట్టింది.

“పిల్లలు పట్టిన తర్వాత ఆడది కొంత సహనాన్ని అలవర్చుకోవాలి. వాళ్ళకొసం కొన్ని సుఖాలను వదులుకోవాలి. సుసారంలో ఎదురయ్యే కొన్ని కష్టాలను, - యిష్టం లేని కొన్ని విషయాలనూ భరించాలి. - వాడు- మా గాడిద; ఆడే నా కొడుకు, ఈ పిల్లల తండ్రి. ఆఫీసులో తన దగ్గర వ చేసే అమ్మాయి అందానికి ఆకర్షితుడయ్యాడు.

విషయం తెలిసిన తర్వాత యింట్లో క్షణం కాంతి లేదు.

దానివంక చూడొద్దనీ, దాంతో తిరగొద్దనీ ఈ పిల్లల తల్లి వంతం.

దాన్ని చూడకుండా క్షణం వుండలేనని మా దొర్నాగ్నాడు.

వాడిని ఎన్నో విధాల మందలించి, వినడని తెలియగానే, తల్లి, నీవు కొంత ఓర్పు వహించు. వాడు మారుతాడు. కాలం వాడిని మారుస్తుంది. యిలాంటి ప్రేమలు ఎల్లకాలం నిలవవు అని చిలకకు చెప్పినట్లుగా చెప్పాను. అయినా వినలేదు. తిండి మానేసింది. మాట్లాడడం మానేసింది. లోలోన కుమిలిపోయింది. కుళ్ళి కుళ్ళి ఏడ్చింది. అయినా వాడు మారలేదు. చివరికి ఏమనుకున్నదో-ఏం తిన్నదో-ఓ రోజు వుదయానికి చనిపోయి వుంది.

ప్రాణాలు తిసుకొని తన మనస్సుకు కాంతిని కొనుక్కొని వెళ్ళిపోయింది.

ఆ రైల్వే తిరక్కుండానే, ఆఫీసులోని అమ్మాయి మావాడి రెండో భార్యగా మాయింట్లో అడుగు పెట్టింది.

అప్పుడు ఇదో వీడికి రెండేళ్ళు. దీనికి సంవత్సరం.

అమ్మా, అమ్మా అని ఏదే పిల్లల్ని సముదాయించాలి. వీళ్ళ పోషణ చూడాలి. పైగా పిల్లల్ని గారాబంచేసి పాడుచేస్తూ వున్నానని కొడుకూ క్రొత్త కోడలు గొణిగే సణుగుడు భరించాలి. నన్ను బంగారంలా చూసే చిన్న కొడుకు వున్నా. నోరులేని ఈ బిడ్డల్ని-వీళ్ళవైపు కన్నెత్తి చూడని ఆ క్రొత్త కోడలును నమ్మి ఎళ్ళ వెళ్ళ గలను? అయినా ఆ మనిషిని అని లాభం ఏమిటి తల్లీ. తొమ్మిది నెలలు మోసి కన్న తల్లి ఈ పిల్లలు ఏమోతారని ఆలోచించక దాని దారి అది చూసుకొని వెళ్ళిపోయే..... నా భర్త యిదంతా నా నుదుట ప్రాసీవుంది. ఎలా తప్పించుకుంటాను? ఈ రెక్కలలో శక్తి వున్నంత వరకు చూసాను. ఆ తర్వాత వాళ్ళ అదృష్టం ఎలా వుంటే అలా

అవుతుంది. కూతురు దగ్గర నెల రోజులు వుండి మళ్ళీ ఆ కొంపకే చేరుతున్నాను తల్లీ” అంటూ ముగించింది ముసలమ్మ.

కృష్ణ ముసలమ్మ వైపు విసుగ్గా అసహనంగా చూశాడు.

శశిరేఖ చూపులు ఎక్కడో వున్నాయి. ఆమె పెదవులు తడి ఆరిపోయాయి.

మొదడు దిమ్మెక్కిపోయింది. మనస్సు మంచులా గడ్డకటింది.

కృష్ణ శశిరేఖను మాటల్లో పెట్టడానికి ప్రయత్నించలేదు. అతను ప్రక్కకు తిరిగి కళ్ళు మూసుకున్నాడు. రెండు రోజులుగా నిద్రలేక, అలసి వుండడంవల్ల, కళ్ళు మూసుకున్న కొద్ది నిమిషాల్లోనే అతను నిద్రలోకి జారిపోయాడు.

మరో సేషన్ లో బ్రెయిన్ ఆగ్ని ఆగగానే శశిరేఖ మెల్లగా లేచి తలుపు దగ్గరికి వెళ్ళి నిలబడింది.

రైలు కదులుతూ వుండగా, నెమ్మదిగా క్రిందకు దిగింది.

రైలు వేగాన్ని పుంజుకుంది. కృష్ణ ఆ వేగంలోనే వున్నాడు.

శశిరేఖ తన గమ్యం చేరుకోవడానికి స్టేషన్ ప్రక్కనే వున్న బస్ స్టాండ్ వైపు నడిచింది.

తను బయలుదేరిన స్థలానికి బయలు దేరబోతూ వున్న బస్సులో వెళ్ళి కూర్చుంది. బస్సు కదిలింది. ఆమె ఆలోచనలు కూడా కదిలాయి.

కృష్ణతో పరిచయం బస్సు లోనే అయింది.

నెల తిరక్కుండానే ఆ పరిచయం. ఒక్కరోజు చూడకుండా వుండలేం అనే స్థితికి తిసుకొని వచ్చింది. కృష్ణ మాటల గారడీలో పడి మోసపోయానా అని ఎన్నోసార్లు ఆలోచించింది. కానీ ఏదో ఆకర్షణ అతని వైపు బలంగా లాగుతుంది. దాన్నుంచి బయటపడడానికి శతవిధాలా ప్రయత్నించి విఫలురాలైంది. వెళ్ళి జరిగి ఎనిమిది సంవత్సరాలైంది. ఇద్దరు బిడ్డలకు తల్లి అయింది. కానీ భర్త సమక్షంలో ఏనాడూ పొందని వింత అనుభూతి, స్పందన, హాయి, కృష్ణను తలుచుకున్న క్షణంలో, శరీరాన్నంతటినీ చుట్టి వేస్తాయి.

మనిషి జీవితంలో ఈ అనుభూతి, ఈ ఆనందం, ఒక్క క్షణం లభించినా చాలు. కృష్ణను విడిచి బ్రతికడం కష్టం. అతని తోటి జీవితం ఎన్నో నిందలకు, మరెన్నో కష్టాలకు గురికావచ్చు. ఈ నాటి ఈ ఆకర్షణ కొంత కాలానికి చివ్వుగా చల్లారి

వారపత్రిక 11-11-77

పోవచ్చు. అయినా సరే అతనితోటి జీవితం ఒక్క రోజైనా.. ఒక్క క్షణమైనా చాలు అనుకుంది.

ఇంక లాభంలేదు. ఒకర్ని వదలి ఒకరం వుండలేము అని కృష్ణ అనగానే - కృష్ణతో బయలుదేరడానికి ఒక క్షణం కూడా వెనకాడలేదు. ఆ క్షణాన భర్తగానీ - పిల్లలుగానీ జ్ఞాపకంరాలేదు. నేను లేనప్పుడు నా స్థానంలో వారికి మరో స్త్రీతో సాహచర్యం అవసరం. ఆమెకు పానకంలో పుడకలుగా ప్రత్యర్థులుగా నా పిల్లలు కనిపిస్తారు. అది సహజం.

సవతితల్లి చీదరింపులతో. చివాట్లతో. చీపురు దెబ్బలతో పెరిగే పిల్లలు సవతితల్లి మీద పగా ద్వేషాన్ని పెంచుకుంటూ పెరుగుతారు.

తల్లి తండ్రి ప్రేమలో అపురూపంగా పువ్వుల్లా పెరగాల్సిన వయస్సులో పగా, ద్వేషం, అనాదరణతో, ఈసడింపులతో పెరిగి పెద్ద వాళ్ళయేనరికి కఠినంగా, క్యూరంగా మారుతారు.

ప్రేమ, మమత అనే మాటలు వున్నాయని చెప్పినా నమ్మని స్థితిలోకి వస్తారు.

బిడ్డల్ని ఆ స్థితిలో బ్రతకమని వదలడం కన్నా నేను ఆశించిన జీవితాన్ని వాళ్ళ కొసం త్యాగం చేయడమే వుత్తమం. అని అనుకోగానే శశిరేఖ మనస్సు తేలికగా దూది పింజలా తేలిపోయింది.

ఆమె బిమ్మదిగి ఇల్లు చేరింది.

వూరు వెళ్ళిన భర్తయింకా వచ్చి వుండడు అని అనుకోగానే శశిరేఖలో కొద్దిగా ధైర్యం చోటుచేసుకుంది.

ఆమె మెల్లగా తలుపుమీద కొట్టింది.

రాత్రంతా ఇద్దరు పిల్లలతో నానా అవస్థా వడిన అత్తగారు వచ్చి తలుపులు తీసి యిల్లు పట్టించుకోకుండా తిరిగే కొడలు మీద గంయ్యమని లేచారు.

ఇంకెప్పుడూ ఇలా స్నేహితుల యిండ్లలో వుండిపో న త్రయ్యా, ఈ ఒక్కసారికి క్షమించండి, అంటూ బెద్ రూంలోకి నడిచింది.

అమ్మ లేదు, యిక మనిద్దరమే ఒకరి కొకరం తోడు అన్నట్లుగా ఒకడి మీద ఒకడు చేయి కాలా వేసి వడుకున్నారు పిల్లలు.

ఆ దృశ్యం చూడగానే శశిరేఖ హృదయం ద్రవిందింది.

మెల్లగా వెళ్ళి ఇద్దరి పిల్లల మధ్య చేరి ఇద్దరినీ గుండెలమీదకు చేర్చుకుంది. ★

శ్రీ ఆర్. కె. రావుగారికి సన్మానం

విజయనగరం ఆర్యవైశ్య సంక్షేమసంఘ భవనంలో శ్రీ ఆర్.కె. రావుగారిని ప్రముఖ కళాపోషకులు శ్రీ పి. వి. రమణయ్యగారు నూతనవస్త్రాలతో సత్కరిస్తున్న దృశ్యం.

వికాసాభివృద్ధిని మారు పేరుగా నిలిచిన ప్రముఖ నటుడు శ్రీ ఆర్. కె. రావు గారికి నెట్టెంబరు యిరవై ఏడవ తేదీన విజయనగరం కళా పోషకులు వారి పష్టి పూర్తి సందర్భంగా సన్మాన సభ ఏర్పాటు చేశారు. సభకు శ్రీ బెజవాడ గోపాలరెడ్డి అధ్యక్షత వహించారు. శ్రీ యు తు లు విద్యాన్ విశ్వం, దాశరథి. ఆ. తేయ, నేరెళ్ళ వేణుమాధవ్, గొల్లపూడి మారుతీరావు, దేవత సుబ్బారావు, జి. రామదాసు, జి. ఆర్. రావు, డి. యల్. సత్యనారాయణ ఆ సభలో ప్రసంగించారు. శ్రీ ఆర్. వి.

చలం, దేవులపల్లి కృష్ణశాస్త్రిగారు పంపిన సందేశాన్ని చదివి వినిపించారు. టి. వి. కె. శాస్త్రి సన్మాన వ్రతాన్ని చదివారు. సన్మాన సంఘం తరపున గోపాలరెడ్డిగారు అయిదు వేల రూపాయల చెక్కును రావు గారికి బహూకరించారు. జీవిత విశేషాలతో ప్రచురించిన ప్రత్యేక సంచికను జూట్ మిల్ జనరల్ మేనేజర్ సోని ఆవిష్కరించారు. సభాసంతరం అష్టావధానం, లలిత సంగీత కచేరి జరిగాయి.